

24 באפריל 2023

לכבוד:
מר יעקב גולד, רו"ח ומשפטן
גברת רעות קסלר, רו"ח
רשות ניירות ערך - מחלקת תאגידיים
ירושלים

א.ג.נ,

הנדון: פנייה מקדמית בנוגע להכרה ומדידת הפרשה להפסדי אשראי בעקבות עסקה לרכישת ישראלכרט בע"מ (להלן: "ישראלכרט") על ידי הראל השקעות בביטוח ושירותים פיננסים בע"מ (להלן: "החברה")

א. הקדמה ותמצית מנהלים:

המקרה הנדון במסגרת פנייה מקדמית זו הינו מקרה ייחודי שלמיטב ידיעת החברה אין לו תקדימים. בנוסף, כמפורט להלן, לסוגיה הנדונה בפנייה זו אין מסגרת חשבונאית או דיווחית סדורה ומפורטת אשר עשויה לספק לה מענה ברור ומובהק. אשר על כן החליטה החברה לפנות בעניין זה לסגל הרשות.

כפי שיפורט בהמשך, החברה נערכת לקראת השלמת עסקה לרכישת ישראלכרט. לצורך איחוד דוחותיה הכספיים של ישראלכרט לאחר שתושלם רכישתה על ידי החברה, תידרש החברה ליישם את תקנה 2(1) לתקנות ניירות ערך (דוחות כספיים שנתיים), התש"ע – 2010 (להלן: "תקנות דוחות שנתיים"). בהתאם לתקנה האמורה, החברה לא תיישם את תקנות דוחות שנתיים (וכפועל יוצא – את תקני ה-IFRS) בגין המידע בדוחותיה הכספיים המאוחדים המתייחס לישראלכרט שיהיה ערוך בהתאם להוראות המפקח על הבנקים והנחיותיו.

התקנה האמורה דנה במידע בדוחות כספיים של תאגיד שאיחד חברת כרטיסי אשראי, אולם היא אינה מתייחסת כלל לאופן יישום חשבונאות הרכישה שמבוצעת במסגרת צירוף עסקים כאשר תאגיד מדווח רוכש חברת כרטיסי אשראי. בפרט, תקנה זו אינה מספקת מענה לשאלה, איך, אם בכלל, ותחת איזו מסגרת חשבונאית או דיווחית, יש למדוד את ההפרשה להפסדי אשראי בגין תיק אשראי שנרכש במסגרת צירוף עסקים, מיד לאחר ההכרה לראשונה בתיק האשראי בהתאם לשוויון ההוגן במועד צירוף העסקים (להלן: "הפרשה להפסדי אשראי ב-day 2").

לאור זאת, לדעת החברה, לא קיימת מסגרת חשבונאית או דיווחית מחייבת וברורה למתן מענה לסוגיה האמורה כמתואר בפנייה מקדמית זו.

בהיעדר מסגרת חשבונאית או דיווחית מחייבת וברורה ביחס למקרה הנדון, מבקשת החברה לבחון חלופות לטיפול החשבונאי שיישום לגבי ההפרשה להפסדי אשראי ב-day 2.

להבנת החברה, **חלופות יישום אשר יביאו להכרה בהפסד מיד לאחר צירוף העסקים (עקב הכרה בהפרשה להפסדי אשראי ב-day 2 כנגד רווח והפסד)**, יביאו לעיוות בדיווח הכספי של החברה, **להצגת מידע שאינו רלוונטי, וכן לסטייה מתכלית תקנה 2(1)** כאמור לעיל, שהיא איחוד ישראלכרט בהתאם לכללי החשבונאות שנקבעו על ידי המפקח על הבנקים. בפרט, מאחר שמדובר בעסקה לרכישת תיק אשראי בסכום גבוה מאוד, שהינה חד פעמית במהותה ואינה חלק מההתפתחות הטבעית של תיק האשראי של החברה. כפי שיפורט בהמשך, גופי התקינה החשבונאית (ה-IASB וככל הנראה גם ה-FASB) מודעים לעיוות האמור ומכירים בכך שאינו הגיוני ומביא ל"רישום כפול" (double counting) של הפרשה.

לפיכך, להבנת החברה, **חלופות יישום מעין אלה הינן פחות רלוונטיות למשתמשים בדוחות הכספיים מחלופות שאינן מביאות להכרה בהפסד מידי כאמור**. זאת ועוד, לדעת החברה, לאור היעדר מסגרת חשבונאית או דיווחית סדורה לטיפול בנושא מן הראוי שתועדף חלופה שאינה מביאה לעיוות וחוסר רלוונטיות גם אם היא אינה עולה בקנה אחד עם המודלים החשבונאיים הקיימים בתקני ה-IFRS וה-US GAAP אשר ממילא אינם מיושמים באופן מלא ואחיד בדוחות החברה.

לאור זאת **מבקשת החברה ליישם את אחת מבין שתי החלופות הבאות** המוצגות בתמציתיות להלן. הרחבה בעניין החלופות השונות, לרבות נימוקים בעד ונגד, מופיעה בפרק ה' למסמך זה:

(1) חישוב הפרשה להפסדי אשראי חזויים במודל ה-CECL תחת כללי החשבונאות המקובלים בארה"ב (להלן: "ה-US GAAP") כפי שאומץ על ידי הפיקוח על הבנקים בישראל מבלי להכיר בה בנפרד (כאילו היא מגולמת בשווי ההוגן של התיק הקיים). ההפרשה להפסדי אשראי האמורה תקבל ביטוי רק בעדכונים עוקבים כנגד רווח והפסד;

(2) הכרה כבר במסגרת הליך הקצאת עלות הרכישה של צירוף העסקים (להלן: "ה-PPA") בהפרשה להפסדי אשראי חזויים, שתחושב במודל ה-CECL תחת כללי ה-US GAAP כפי שאומצו על ידי הפיקוח על הבנקים בישראל, בגין תיק האשראי הקיים בישראלכרט במועד צירוף העסקים (להלן: "תיק האשראי הקיים"), כנגד המוניטין שיוכר בצירוף העסקים;

ב. רקע:

1. עסקת רכישת ישראלכרט

ביום 12 בפברואר 2023, התקשרה החברה עם ישראלכרט וחברה בת ייעודית בבעלות מלאה של החברה (להלן: "חברת היעד") בהסכם מחייב מכוחו תרכוש החברה את מלוא (100%) הון המניות המונפק של ישראלכרט, בדילול מלא (להלן: "העסקה").

ביום 27 במרץ 2023, דיווחה ישראלכרט כי האסיפה הכללית שלה אישרה את העסקה ובכך הושלם אחד מהתנאים המתלים להשלמת העסקה.

נכון למועד זה, השלמת העסקה עודנה כפופה להתקיימות תנאים מתלים עד למועד ההשלמה, לרבות כמפורט להלן:

- (א) קבלת אישורים רגולטורים ככל הנדרש, של הממונה על התחרות, המפקח על הבנקים והממונה על רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון;
- (ב) קבלת אישורי הצדדים להסכמים מהותיים של ישראלכרט כפי שהוגדרו בהסכם;
- (ג) נכון למועד ההשלמה לא יחול בישראלכרט שינוי מהותי מאוד לרעה.

ישראל כרטיס הינה חברת כרטיסי אשראי, ו/או "סולק" כמשמעות המונח על פי הוראות ונוהלי הפיקוח על הבנקים, וביחד עם החברות המוחזקות המהותיות שלה פועלת בעיקר בתחומי ההנפקה (ותפעול ההנפקה) והסליקה של כרטיסי חיוב מהמותגים "Mastercard", "ישראל כרטיס", "American Express" ו-"Visa"; וכן בתחום המימון, במסגרתו מציעה הקבוצה ללקוחותיה מוצרים ופתרונות מימון על-פי אופי פעילות הלקוח ומאפייניו תוך שימת לב לסיווגו (אשראי לאנשים פרטיים; אשראי מסחרי).

לכשתושלם עסקת הרכישה יאוחדו הדוחות הכספיים של ישראל כרטיס לראשונה במסגרת הדוחות הכספיים המאוחדים של החברה.

2. מידת הפרשה להפסדי אשראי בדוחותיה הכספיים של ישראל כרטיס

ישראל כרטיס הינה "חברת כרטיסי אשראי" כהגדרתה בתקנות דוחות שנתיים. דוחותיה הכספיים של ישראל כרטיס ערוכים בהתאם להוראות המפקח על הבנקים והנחיותיו (להלן: "הוראות הפיקוח על הבנקים") המבוססות בעיקרן על ה-US GAAP.

נכון ליום 31 בדצמבר 2022, יתרת תיק האשראי המוצגת בדוחותיה הכספיים המאוחדים של ישראל כרטיס (במסגרת סעיף "חייבים בגין פעילות בכרטיסי אשראי, נטו") עמדה על סך של כ-19,394 מיליוני ש"ח וזאת לאחר הפרשה להפסדי אשראי שהוכרה נכון לאותו מועד בסך של כ-366 מיליוני ש"ח.

בהתאם להוראות הפיקוח על הבנקים, החל מיום 1 בינואר 2023, ההפרשה להפסדי אשראי בישראל כרטיס תימדד בהתאם למודל ה-Current Expected Credit Loss (להלן: "מודל ה-CECL") שמפורט במסגרת ה-US GAAP ושעקרונות מסוימים במודל זה דומים, בהתאמות מסוימות, לאלו של מודל ה-Expected Credit Loss (להלן: "מודל ה-ECL") שמישם למדידת הפרשה להפסדי אשראי במסגרת IFRS 9. עם זאת קיימים הבדלים מהותיים בין המודלים האמורים.

העיקרון המנחה של מדידת ההפרשה להפסדי אשראי צפויים בשני המודלים האמורים הינו שיש להכיר בהפרשה בגין הפסדי אשראי צפויים המתייחסים לכלל תיק האשראי של החברה – בין אם מדובר בחובות "טובים" שצפויים להיגבות במלואם ובעיתוי הקבוע בחוזה מול הלווה ובין אם מדובר בחובות "בעייתיים".

מידת ההפרשה מתבססת על ההפרש בין כל תזרימי המזומנים החוזיים שהחברה זכאית להם בהתאם לחוזה הלוואה, לבין כל תזרימי המזומנים שהחברה צופה לקבל (cash shortfalls). עקרון זה שונה מהמודל לפיו נמדדה ההפרשה להפסדי אשראי עד ליום 31 בדצמבר 2022 בספרי ישראל כרטיס ומהמודל לפיו נמדדה ההפרשה להפסדי אשראי במסגרת IAS 39, אשר קדם ל-IFRS 9. בהתאם למודל לפיו נמדדה ההפרשה להפסדי אשראי בספרי ישראל כרטיס עד ליום 31 בדצמבר 2022 ובהתאם למדידת ההפרשה להפסדי אשראי לפי IAS 39, ההפרשה להפסדי אשראי נמדדת בהתאם למודל ה-Incurred Loss Model שלפיו הוכרה הפרשה רק לגבי חובות שלגביהם התהווה כבר הפסד אשראי בפועל במועד המדידה (כגון: עקב קשיים פיננסיים של הלווה, התרחשות של אירוע כשל, סבירות כניסת הלווה לפשיטת רגל הפכה לצפויה וכיוצ"ב). לא מוכרת הפרשה בגין הפסדי אשראי עתידיים צפויים אשר טרם התהוו.

יצוין כי בדוחותיה הכספיים מציגת ישראל כרטיס כי המעבר למדידת ההפרשה להפסדי אשראי במודל ה-CECL יביא נכון ליום 1 בינואר 2023 להגדלת ההפרשה להפסדי אשראי בסך של כ-29 מיליון ש"ח.

3. מסגרת עריכת הדוחות הכספיים המאוחדים של החברה

תקנה 2 לתקנות דוחות שנתיים מציינת כדלהלן:

2. הוראות תקנות אלה יחולו על עריכת דוחות כספיים של תאגיד, למעט –

- (1) דוחות כספיים של תאגיד בנקאי או חברת כרטיסי אשראי הערוכים בהתאם להוראות המפקח על הבנקים והנחיותיו וכן למעט מידע בדוחות כספיים של תאגיד שאיחד תאגיד בנקאי או חברת כרטיסי אשראי, או שהתאגיד הבנקאי או חברת כרטיסי האשראי הוא חברה כלולה שלו, ככל שמידע זה מתייחס לתאגיד הבנקאי או לחברת כרטיסי האשראי;
 - (2) דוחות כספיים של מבטח הערוכים בהתאם להוראות המפקח על הביטוח, וכן למעט מידע בדוחות כספיים של תאגיד שאיחד מבטח, או שהמבטח הוא חברה כלולה שלו, ככל שמידע זה מתייחס למבטח;
 - (3) "...."
- [ההדגשות אינן במקור]

בהתאם להוראות עמדת סגל חשבונאית מספר 10-99: "סוגיות יישומיות ביישום תקן דיווח כספי בינלאומי מספר 17" שפורסמה על ידי סגל רשות ניירות ערך (להלן: "עמדת הסגל"), לאור הפטור הזמני שניתן על ידי רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון (להלן: "המפקח על הביטוח") לחברות ביטוח מיישום IFRS 9 בשנת 2023, חברות ההחזקה שהינן תאגידים מדווחים תהינה רשאיות ליישם את הפטור האמור ולפיכך להמשיך וליישם את IAS 39 בדוחותיהן הכספיים המאוחדים לשנת 2023 (רבעוניים ושנתיים) רק ביחס למידע בדוחותיהן הכספיים המתייחס למבטח. מאידך, לגבי מידע בדוחותיהן הכספיים האמורים שאינו מתייחס למבטח, הן אינן רשאיות ליישם את הפטור האמור.

לאור האמור לעיל בתקנה 2 לתקנות דוחות שנתיים בשילוב עם הוראות עמדת הסגל, שנת 2023 הינה בפועל "שנת מעבר" שבה הדוחות הכספיים המאוחדים של החברה יכללו, בו זמנית, יישום תקנים חשבונאיים הלקוחים ממספר מסגרות תקינה שונות וכן "דורות" שונים של תקנים באותה מסגרת תקינה:

- המידע בדוחותיה הכספיים המאוחדים של החברה המתייחס לחברות בנות שיאוחדו שהינן חברות ביטוח, יערך בהתאם לדרישות שנקבעו על ידי המפקח על הביטוח. במסגרת זאת תמשיך החברה ליישם את הוראות IAS 39 לגבי המכשירים הפיננסיים הן בהכרה לראשונה והן במדידה העוקבת, זאת לרבות בהתייחס למדידת הפרשה להפסדי אשראי המתייחסת למכשירים אלו. יצוין כי טרם רכישת השליטה בישראל, המכשירים הפיננסיים של חברות הביטוח בקבוצה מהווים את עיקר המכשירים הפיננסיים בדוחות הכספיים המאוחדים של החברה.
- המידע בדוחותיה הכספיים המאוחדים של החברה שיתייחס לישראל כחל ממועד איחודה, ככל שהעסקה תושלם במהלך 2023, יערך בהתאם להוראות הפיקוח על הבנקים. במסגרת זאת, ייושמו הוראות ה-US GAAP לרבות מודל ה-CECL לגבי ההכרה והמדידה של הפרשה להפסדי אשראי צפויים.
- הנתונים בדוחות הכספיים המאוחדים של החברה שאינם מתייחסים לחברות האמורות יערכו בהתאם לתקני ה-IFRS. לגבי נתונים אלו, החל מיום 1 בינואר 2023, החברה תאמץ לראשונה את IFRS 9 אשר כאמור הוראותיו מחליפות את ההוראות ההכרה והמדידה של מכשירים פיננסיים האמורות ב-IAS 39 שיושם על ידי החברה עד לאותו מועד. במסגרת זאת ייושמו הוראות מודל ה-ECL שבמסגרת IFRS 9 למדידת הפרשה להפסדי אשראי צפויים.

4. ה"לקונה" בהוראות הדיווח החשבונאי החלות על החברה ביישום חשבונאות הרכישה לגבי רכישת ישראל

תקני ה-IFRS וכללי ה-US GAAP אינם דנים בסיטואציות בהן דוחות כספיים ערוכים בהתאם למספר מסגרות תקינה במשולב כאמור לעיל (להלן: "עירוב תקינות"). שכן הגישה הן במסגרת ה-IFRS והן במסגרת ה-US GAAP הינה שאין לבצע עירוב תקינות ויש ליישם את כללי החשבונאות של מסגרת התקינה המתייחסת (דהיינו – IFRS או US GAAP, בהתאם לעניין), באופן מלא ואחיד, לגבי כלל החברות המתאחדות בדוחות הכספיים. לאור זאת, בפרט, אין התייחסות בתקני ה-IFRS וב-US GAAP לאופן הטיפול החשבונאי הנדרש כאשר מבוצע צירוף עסקים שבמסגרתו עסק המדווח לפי מסגרת תקינה אחת (במקרה דן – IFRS) רוכש עסק אחר אשר ימשיך לדווח במסגרת הדוחות הכספיים המאוחדים בהתאם למסגרת תקינה אחרת (במקרה דן – US GAAP).

תקנות דוחות שנתיים אשר מהוות את המקור החוקי שהביא לעירוב התקינות האמור, אינן דנות אף הן באופן יישום חשבונאות הרכישה שיש לבצע במסגרת צירוף עסקים כאשר מבוצע צירוף עסקים בין דוחות ממסגרות תקינה שונות כאמור לעיל ובפרט, כפי שהתרחש במקרה דן – כאשר תאגיד מדווח רוכש חברת כרטיסי אשראי.

בשולי הדברים יצוין שגם עמדת הסגל שמאפשרת את היישום, בו זמנית, של IAS 39 ו-IFRS 9 במסגרת אותם דוחות כספיים מאוחדים של תאגיד מדווח אינה מתייחסת לסיטואציה התיאורטית של רכישת תיק אשראי במסגרת צירוף עסקים בין למשל עסק בדוחות הכספיים המאוחדים שלגביו מיושם IAS 39 לבין עסק בדוחות הכספיים המאוחדים שלגביו מיושם IFRS 9.

ג. הסוגיה החשבונאית הנדונה:

אך, אם בכלל, ותחת איזו מסגרת חשבונאית או דיווחית, יש למדוד את הפרשה להפסדי אשראי בגין תיק האשראי שנרכש על ידי החברה במסגרת עסקת צירוף העסקים עם ישראל, מיד לאחר ההכרה לראשונה בתיק האשראי בהתאם לשוויו ההוגן במועד צירוף העסקים.

ד. רקע מקצועי חשבונאי:

1) תקני ה-IFRS

א) הוראות IFRS 3

תקן דיווח כספי בינלאומי 3, "צירופי עסקים" (להלן: "IFRS 3") שבמסגרת תקני ה-IFRS, דן, בין היתר, באופן מדידת הנכסים וההתחייבויות הנרכשים במסגרת צירוף עסקים. במסגרת זאת, סעיף B41 של IFRS 3 מתייחס באופן פרטני לרכישת תיק אשראי שמבוצעת במסגרת צירוף עסקים ומציין כדלהלן:

Measuring the fair value of particular identifiable assets and a non-controlling interest in an acquiree (application of paragraphs 18 and 19)

Assets with uncertain cash flows (valuation allowances)

B41 The acquirer shall not recognise a separate valuation allowance as of the acquisition date for assets acquired in a business combination that are measured at their acquisition-date fair values because the effects of uncertainty about future cash flows are included in the fair value measure. For example, because this IFRS requires the acquirer to measure acquired receivables, including loans, at their acquisition-date fair values in accounting for a business combination, the acquirer does not recognise a separate valuation allowance for the contractual cash flows that are deemed to be uncollectible at that date or a loss allowance for expected credit losses.

[Refer: Basis for Conclusions paragraphs BC252–BC260]

כלומר, ככל שמסגרת התקינה החשבונאית לטיפול בחשבונאות הרכישה במסגרת צירוף העסקים עם ישראל נדרשת להתבצע בהתאם להוראות IFRS 3, בעת המדידה הראשונית של תיק האשראי של ישראל שיירכש על ידי החברה במסגרת צירוף עסקים (כלומר – המדידה שתבוצע במסגרת הקצאת תמורת הרכישה – Purchase Price Allocation (להלן: "PPA") אשר במסגרתה יקבע סכום המוניטין שיוכר במסגרת צירוף העסקים), תיק האשראי הנרכש יוכר בשוויו ההוגן ומעבר לכך, במועד המדידה הראשונית האמורה, לא תוכר הפרשה להפסדי אשראי צפויים כנגד המוניטין האמור.

יצוין כי ההוראה האמורה ב-IFRS 3 הייתה קיימת גם בתקופה שבה יושם IAS 39 במסגרת תקני ה-IFRS.

יישום IFRS 9 מיד לאחר ההכרה בצירוף עסקים לגבי תיק האשראי הקיים (ב)

בהקשר לרכישת תיק אשראי במסגרת צירוף עסקים, בהתייחס לתקופה שבה מיושם כבר IFRS 9 בדוחות הכספיים, מציין ה-Insights Into IFRS של פירמת ראיית החשבון KPMG (להלן: "Insights") כדלהלן:

2.6.610 Assets with uncertain cash flows (valuation allowances)

2.6.610.10 IFRS 3 prohibits recognition at the date of acquisition of a separate valuation allowance on assets acquired that are measured at fair value. The rationale is that fair value incorporates uncertainties about cash flows. For example, because accounts receivable are recognized at fair value in accounting for a business combination, no separate valuation allowance for the contractual cash flows that are deemed uncollectable, or a loss allowance, are recognized. [IFRS3.B41]

2.6.610.20 It appears that the guidance in 2.6.610.10 is provided specifically for the purpose of calculating goodwill, because any reduction in fair value by the loss allowance would have resulted in an increase in goodwill. **Accordingly, it appears that under IFRS 9 an asset acquired in a business combination that is subject to IFRS 9's impairment requirements would attract a loss allowance at the first reporting date after it is recognized, even if that date is the date on which the business combination has taken place. This effectively means that, for the recognition of impairment, such assets are treated in the same way as other financial assets.** For a further discussion, see 7.7.380, 7.8.20.50 and 7.10.270.40.

2.6.610.30 The acquirer discloses separately the fair value of the receivables acquired, as well as their gross contractual amounts and the best estimate of the amounts of the contractual cash flows that the acquirer does not expect to collect. [IFRS3.B64 (h)]

EXAMPLE 18 - FAIR VALUE OF TRADE RECEIVABLES LESS THAN FACE VALUE

2.6.610.40 Company P acquires Company S in a business combination on 31 December 2022. At the date of acquisition, the gross contractual amount of S's trade receivables is 100. The fair value of the trade receivables as at 31 December 2022 is 97 and the amount P expects to receive from the receivables is 95.

2.6.610.50 P recognizes trade receivables at their acquisition date fair value of 97 in applying the acquisition accounting. Additionally, P recognizes an impairment loss and loss allowances of 2 for expected credit losses for the receivables at the date of acquisition (see 2.6.610.20 and 7.8.20) separately from the acquisition accounting.

2.6.610.60 P discloses the fair value of the receivables acquired of 97, as well as their gross contractual amounts of 100 and the best estimate of the amounts of the contractual cash flows that it does not expect to receive of 5.

7.8.20.50 Under IFRS 3, a financial asset acquired as part of a business combination does not attract a loss allowance at its date of acquisition. In our view, this guidance is provided specifically for the purpose of calculating goodwill, because any reduction in fair value by the loss allowance would have resulted in an overstatement of goodwill. **Accordingly, in our view under IFRS 9 an asset acquired in a business combination would attract a loss allowance at the first reporting date after it is recognized,** even if that date is the date on which the business combination has taken place. This effectively means that, for the recognition of impairment, such assets are treated in the same way as other financial assets (see 7.7.380). [IFRS3.B41]

7.7.380 Instruments acquired in a business combination in the scope of IFRS 3

7.7.380.10 **At the date of acquisition, the fair value of the instrument and the total cash flows expected over the remaining term of the instrument are used by the acquirer to calculate a new original effective interest rate for the instrument.** The new original effective interest rate is used to determine the interest income or expense in the acquirer's consolidated financial statements but has no impact on the accounting in the acquiree's financial statements. [IFRS9.A]

7.7.380.20 Because assets of the acquiree are measured in the acquirer's consolidated accounts at fair value at the date of acquisition and the effects of uncertainty about future cash flows are included in the fair value measurement, the acquirer does not recognize a separate valuation allowance to reflect any ECLs in the initial measurement at that date. For a discussion of recognizing a loss allowance in such circumstances, see 7.8.20.50. [IFRS3.B41]

7.7.380.30 **In our view, an instrument that is credit-impaired at the date of acquisition should be treated by the acquirer as a POCI asset (see 7.8.340). Therefore, the estimated cash flows should be determined on the basis of the expected receipts as reduced by the initial ECLs, rather than on the basis of the cash flows that would arise if the borrower complied with the contractual terms.** [IFRS3.B41, 9.B5.4.7]

7.7.380.40 If the expected cash flows from that asset are subsequently revised upwards because of an improvement in the debtor's credit quality, then an entity recognizes an impairment gain (see 7.8.370.20). [IFRS9.5.5.14]

כלומר, ככל שמסגרת התקינה החשבונאית לטיפול בחשבונאות הרכישה במסגרת צירוף העסקים עם ישראל כרט הינה תקני ה-IFRS שבמסגרתם מיושם כבר IFRS 9, על מנת לקבוע את הטיפול החשבונאי הנדרש לגבי תיק האשראי הקיים בספרי ישראל כרט מיד לאחר מועד ההכרה בצירוף העסקים, יהיה על החברה לחלק את תיק האשראי הקיים לשני מרכיבים:

1) לגבי חובות שהם כבר Credit Impaired – לא תידרש בגינם הפרשה נוספת מעבר לזו שמגולמת כבר במלואה במסגרת השווי ההוגן שנמדד לגביהם במועד צירוף העסקים. לצרכי המשך מעקב ועדכונים עוקבים של הפרשה האמורה בתקופות עתידיות - גובה הפרשה המגולמת במדידת השווי ההוגן יקבע בהתאם למודל ה-ECL של IFRS 9 (ראו להלן את ההבדלים העיקריים לעומת אופן חישוב הפרשה הקיימת בספרי ישראל כרט במודל ה-CECL של ה-US GAAP) ותוך שימוש בשיעור היוון שנקבע בהתאם לריבית השוק המתאימה לכל אחד מהחובות האמורים במועד צירוף העסקים. עדכונים עוקבים להפרשה האמורה ייזקפו לרווח והפסד.

(2) לגבי יתרת תיק האשראי הקיים – תידרש מדידת הפרשה להפסדי אשראי ב-day 2 כנגד רווח והפסד. ההפרשה להפסדי אשראי ב-day 2 תידרש להיות מחושבת בהתאם למודל ה-ECL של IFRS 9 ותוך שימוש בשיעור היוון שנקבע בהתאם לריבית השוק המתאימה לכל אחד מהחובות האמורים במועד צירוף העסקים.

ג) ה"אבולוציה" בפיתוח מודל ה-ECL במסגרת IFRS 9 והתייחסות ה-IASB למניעים שהביאו ל"רישום כפול" (double counting) שגלום במודל

הכרה בהפסד ברווח והפסד, בד בבד עם הרכישה או מיד לאחריה, שתתרחש ככל שיישם הטיפול האמור לעיל לפי הוראות IFRS 9, לא הייתה אמורה להתרחש בהתאם למודל החשבונאי המקורי שה-IASB שקל ליישם בתחילת תהליך גיבוש המודלים להכרה בהפרשה להפסדי אשראי.

ה-IASB התייחס לעניין זה באריכות במסגרת פרק ה-BC של IFRS 9. להלן פסקאות עיקריות בנושא:

BC5.88 In the IASB's view, the model in the 2009 Impairment Exposure Draft most faithfully represents expected credit losses and would determine the carrying amount, interest revenue and impairment gains or losses to be recognized through a single, integrated calculation. Thus, an entity would recognize:

- a) the initial expected credit losses over the life of the asset through the credit-adjusted effective interest rate; and
- b) any changes in expected credit losses when those changes occurred.

כלומר, המודל המקורי שנשקל על ידי ה-IASB הביא לכך שהפסדי האשראי הצפויים כפי שהם חזויים במועד ההכרה לראשונה בנכס פיננסי יגולמו במסגרת שיעור הריבית האפקטיבית של הנכס אשר תותאם לסיכון האשראי האמור (דהיינו ללא הכרה בהפרשה להפסדי אשראי במועד ההכרה לראשונה בנכס). בהמשך, במסגרת המדידה העוקבת של הנכס – שינויים באומדן הפסדי האשראי הצפויים יוכרו באופן שוטף ברווח והפסד.

עם זאת, כפי שמצוין בהמשך, חלק מהמשיבים טענו שיישום המודל המוצע כרוך באתגרים פרקטיים משמעותיים:

BC5.89 Users of financial statements have told the IASB that they support a model that distinguishes between the effect of initial estimates of expected credit losses and subsequent changes in those estimates. They noted that such a distinction would provide useful information about changes in credit risk and the resulting economic losses. Many other respondents also supported the concepts in the 2009 Impairment Exposure Draft, **but said that the proposals would present significant operational challenges**. In particular, they highlighted the following:

- a) estimating the full expected cash flows for all financial instruments;
- b) applying a credit-adjusted effective interest rate to those cash flow estimates; and
- c) maintaining information about the initial estimate of expected credit losses.

BC5.90 These operational challenges arose because entities typically operate separate accounting and credit risk management systems. To have applied the 2009 Impairment Exposure Draft, entities would have had to have integrated those separate systems. The IASB was told that this would have required substantial costs and lead time. Respondents noted that these operational challenges would be especially acute for open portfolios (i.e. portfolios to which new financial instruments are added over time).

[ההדגשה אינה במקור]

בעקבות אתגרים פרקטיים אלה החליט ה-IASB לשנות את המודל כך שהנכס הפיננסי וההפרשה להפסדי אשראי ימדדו בנפרד זה מזה תוך שימוש בשיעור הריבית האפקטיבית המקורי:

Simplifications to address operational challenges of the 2009 Impairment Exposure Draft

BC5.92 To address the operational challenges outlined in paragraph BC5.89 and as suggested by the EAP, the IASB decided to decouple the measurement and allocation of initial expected credit losses from the determination of the effective interest rate (except for purchased or originated credit-impaired financial assets). **Thus, an entity would measure the financial asset and the loss allowance separately using the original effective interest rate (ie not adjusted for initial expected credit losses).** The IASB considered that such an approach would address some of the operational challenges of the 2009 Impairment Exposure Draft by allowing an entity to leverage its existing accounting and credit risk management systems and reduce the extent of integration between these systems.

[ההדגשה אינה במקור]

עם זאת, כמפורט להלן, הבין ה-IASB שהמודל העדכני מביא ל"הכרה כפולה" בהפרשה (double counting) מאחר שהיא כבר מגולמת בשווי ההוגן של הנכס ועל מנת למזער את אותו אפקט של double counting הציע את המודל המעודכן שנקבע לבסוף שבו, כפי שיורחב בסעיף (ד) להלן, מבוצעת הבחנה לגבי אופן מדידת ההפרשה להפסדי אשראי בין שתי קטגוריות של נכסים:

BC5.93 As a result of the decoupling simplification, an entity would measure the present value of expected credit losses using the original effective interest rate. **This presents a dilemma, because measuring expected credit losses using such a rate double-counts the expected credit losses that were priced into the financial asset at initial recognition. The IASB therefore concluded that recognizing the lifetime expected credit losses from initial recognition would be inappropriate under a model that discounts expected credit losses using the original effective interest rate.** The IASB further concluded that a recognition mechanism was required that preserves, to as great an extent as possible, the objective of the 2009 Impairment Exposure **Draft and reduces the effect of this double-counting.** Thus, the IASB proposed to pursue a model that recognizes two different amounts based on the extent of increases in credit risk since initial recognition. Such a dual-measurement model would require an entity to recognize:

- a) a portion of the lifetime expected credit losses from initial recognition as a proxy for recognizing the initial expected credit losses over the life of the financial asset; and
- b) the lifetime expected credit losses when credit risk has increased since initial recognition (i.e. when the recognition of only a portion of the lifetime expected credit losses is no longer appropriate because the entity has suffered a significant economic loss).

על כל פנים, מהאמור לעיל עולה, שגם ב- IASB (וככל הנראה גם ב- FASB) שהיה שותף איתו בתחילת הדרך לגיבוש המודל המקורי), מודעים לכך שהמודל העדכני שמביא לכך שמוכרת הפרשה להפסדי אשראי כנגד רווח והפסד מיד לאחר ההכרה לראשונה בנכס פיננסי, כפי שמתרחש הן במתן הלוואה והן ברכישת תיק אשראי במסגרת צירוף עסקים או עסקת רכישת נכסים, **מגלם בתוכו עיוות שבא לידי ביטוי בהפרשה כפולה double counting שמביאה לתוצאה שאינה הגיונית חשבונאית וכלכלית.** בנוסף לכך תוצאה זו גם נוגדת את העיקרון הקיים בתקינה החשבונאית (ומפורט בתקן דיווח כספי בינלאומי 13, "מדידות שווי הוגן") לפיו, **ככלל, למעט במקרי קיצון (כגון: עסקאות בתנאי לחץ, עסקאות עם צדדים קשורים שאינן בתנאי שוק וכיוצ"ב) אין להכיר בהפסד בעת רכישת נכסים (day 1 loss).** בנוסף מדידת הפרשה כאמור גם תעמוד בסתירה לתכלית תקנה 2(1) בכך שההפרשה לחובות המסופקים בדוחות החברה תהיה שונה מאשר ההפרשה בדוחות ישראל, למעט אם החברה תישם את מודל ה-CECL.

הבדלים עיקריים בין אופן מדידת ההפרשה להפסדי אשראי צפויים במודל ה-ECL של IFRS 9 לעומת מדידת ההפרשה להפסדי אשראי צפויים במודל ה-CECL של ה-US GAAP (ד)

ההבדלים העיקריים בין אופן מדידת הפרשה להפסדי אשראי צפויים בהתאם למודל ה-ECL של IFRS 9 לעומת אופן מדידת ההפרשה להפסדי אשראי צפויים בהתאם למודל ה-CECL של ה-US GAAP מתמקדים בעניינים הבאים:

1. במסגרת מודל ה-ECL לחישוב ההפרשה להפסדי אשראי לפי IFRS 9, אופן החישוב משתנה בהתאם לשאלה באם סיכון האשראי המיוחס למכשיר הפיננסי עלה או לא עלה באופן משמעותי ממועד ההכרה לראשונה במכשיר הפיננסי האמור:

- לגבי מכשירים פיננסיים שבהם לא חלה עליה משמעותית בסיכון האשראי מאז מועד ההכרה בהם לראשונה (להלן: "קטגוריה 1"), ההפרשה להפסדי אשראי מחושבת רק בגין הפסדי אשראי חזויים הנובעים מאירועי כשל במכשיר הפיננסי שהם אפשריים בתוך התקופה של 12 חודש לאחר מועד הדיווח.
- לגבי מכשירים פיננסיים שבהם חלה עליה משמעותית בסיכון האשראי מאז מועד ההכרה בהם לראשונה (להלן: "קטגוריה 2"), ההפרשה להפסדי אשראי מחושבת בגין הפסדי אשראי חזויים לאורך כל חיי המכשיר הפיננסי.¹

במודל ה-CECL של ה-US GAAP אין את הבחנה בין קטגוריה 1 לקטגוריה 2 האמורה לעיל, וההפרשה להפסדי אשראי חזויים מחושבת תמיד בגין הפסדי אשראי חזויים לאורך כל חיי המכשיר הפיננסי.

2. מודל ה-CECL של ה-US GAAP מאפשר גמישות מסוימת לעומת מודל ה-ECL של IFRS 9 לגבי האופן בו מבוצעת מדידת ההפרשה.

3. קיים שוני בין שני המודלים בנוגע לטיפול ברכישת חובות שהינם פגומים במועד הרכישה. לפרטים נוספים, ראו סעיף (1)(ב) לעיל לגבי הטיפול ברכישת חובות שהינם Credit Impaired במסגרת IFRS 9 וראו מנגד את סעיף (2)(א) להלן לגבי הטיפול ברכישת חובות שהינם פגומים במועד הרכישה במסגרת מודל ה-CECL של ה-US GAAP.

¹ יצוין כי במסגרת In Depth של פירמת ראיית החשבון הבינלאומית PwC שדן באינטראקציה בין IFRS 9 לבין IFRS 3 נאמר שהבחנה של עליה משמעותית בסיכון האשראי לצורך המעבר מקטגוריה 1 לקטגוריה 2 נעשית החל ממועד צירוף העסקים ואילך. לפיכך, בהתאם לפרשנות האמורה, כאשר לא מדובר ברכישת נכסים שהם Credit Impaired במועד צירוף העסקים, כלל הנכסים הנרכשים יחשבו כמסווגים לקטגוריה 1 במועד צירוף העסקים וזאת גם אם חלק מהם נחשבו כמסווגים לקטגוריה 2 בספרי החברה הנרכשת.

ה) יישום IAS 39 מיד לאחר ההכרה בצירוף העסקים לגבי תיק האשראי הקיים

כאמור לעיל, ההוראה האמורה ב-IFRS 3 לפיה אין להכיר במסגרת הקצאת תמורת הרכישה בצירוף העסקים בהפרשה להפסדי אשראי כנגד המוניטין, הייתה קיימת גם בתקופה שבה יושם IAS 39 במסגרת תקני ה-IFRS.

וכך התייחס לנושא ה-Insights בנוסח שהיה קיים באותה תקופה:

2.6.610 Assets with uncertain cash flows (valuation allowances)
2.6.610.10 IFRS 3 prohibits recognition at the date of acquisition of a separate valuation allowance on assets acquired that are measured at fair value. The rationale is that fair value incorporates

2.6 Business combinations

uncertainties about cash flows. For example, because accounts receivable acquired in a business combination are recognised at fair value at the date of acquisition, they cannot be recognised in the statement of financial position at their gross amounts (contractual amount of the receivable without taking into account credit risk) less a separate valuation allowance based on estimated uncollectible cash flows. The acquirer is required to disclose separately the fair value of the receivables acquired as well as their gross contractual amounts and the best estimate of the amounts of the contractual cash flows that the acquirer does not expect to collect. [IFRS 3.B41, B64(h)]

EXAMPLE 12 – FAIR VALUE OF TRADE RECEIVABLES LESS THAN FACE VALUE

2.6.610.20 Company P acquires Company S in a business combination on 31 October 2015. At the date of acquisition, the gross contractual amount of S's trade receivables is 100. The fair value of the trade receivables as at 31 October 2015 is 75 and the best estimate of the amount expected to be collected is also 75.

2.6.610.30 P recognises trade receivables at their acquisition date fair value of 75 in applying the acquisition accounting. In addition, P discloses the fair value of the receivables acquired of 75, as well as their gross contractual amounts of 100 and the best estimate of the amounts of the contractual cash flows that the acquirer does not expect to collect of 25.

באשר למדידה של ההפרשה להפסדי אשראי מיד לאחר צירוף העסקים - האופן בו נמדדת ההפרשה להפסדי אשראי במסגרת IAS 39 מפורט בסעיף 63 של IAS 39 שמציין כדלהלן:

Financial assets carried at amortised cost

63 If there is objective evidence that an impairment loss on loans and receivables or held-to-maturity investments carried at amortised cost has been incurred, the amount of the loss is measured as the difference between the asset's carrying amount and the present value of estimated future cash flows (excluding future credit losses that have not been incurred) discounted at the financial asset's original effective interest rate (ie the effective interest rate computed at initial recognition). The carrying amount of the asset shall be reduced either directly or through use of an allowance account. The amount of the loss shall be recognised in profit or loss.

כלומר, בהתאם למודל של IAS 39, הפרשה להפסדי אשראי מוכרת רק בגין הפסדים שכבר נגרמו (דהיינו שאירוע ההפסד כבר התרחש). לפיכך, במקרה של הכרה בתיק אשראי במסגרת צירוף עסקים בהתאם לשוויון ההוגן, מאחר שכל ההפסדים שכבר נגרמו מגולמים במלואם במסגרת מדידת השווי ההוגן האמורה – לא נדרשת מדידה של הפרשה כלשהי להפסד אשראי מיד לאחר מכן.

יתרה מזאת, בהתאם ל-IAS 39 ובשונה ממודל ה-ECL של IFRS 9 ומודל ה-CECL של ה-US GAAP, ההפרשה להפסדי אשראי אינה מחושבת באמצעות מדידת גובה ה-cash shortfalls אלא היא מחושבת על ידי השוואה בין הערך של יתרת החוב בספרי החברה (במקרה דנן - השווי ההוגן שהוכר במועד צירוף העסקים) לבין תזרים המזומנים העדכני הצפוי מיתרת החוב (מבלי לקחת בחשבון הפסדי אשראי עתידיים שטרם התהוו) כשהוא מהוון בריבית האפקטיבית הגלומה בהלוואה – אשר במועד צירוף העסקים התעדכנה לריבית השוק העדכנית. מנגנון זה מביא לכך שחישוב תיאורטי של הפרשה להפסדי אשראי ב-day 2 בהתאם ל-IAS 39 מיידי לאחר ההכרה בצירוף העסקים היה מביא להפרשה להפסדי אשראי בגובה אפס.

זאת, ועוד, סעיף AG84 של IAS 39 מצוין, בין היתר, כדלהלן:

As a practical expedient, a creditor may measure impairment of a financial asset carried at amortized cost on the basis of an instrument's fair value using an observable market price.

כלומר, IAS 39 עצמו רואה במדידת שווי הוגן כבסיס לקביעת גובה ההפרשה להפסדי אשראי ומכאן שכאשר תיק אשראי נמדד בשווי הוגן לא נדרשת הפרשה להפסדי אשראי לפי IAS 39.

2) כללי ה-US GAAP בשילוב עם הוראות הפיקוח על הבנקים

רכישת תיק אשראי שלגביו מיושמת הפרשה להפסדי אשראי צפויים במסגרת צירוף עסקים:

כפי שפורט לעיל קיימים פערים בין אופן חישוב ההפרשה להפסדי אשראי צפויים לפי IFRS 9 לבין האופן בו מחושבת ההפרשה להפסדי אשראי צפויים במסגרת מודל ה-CECL של ה-US GAAP.

עם זאת, ההוראות בכללי ה-US GAAP המתייחסות לטיפול ברכישת תיק אשראי במסגרת צירוף עסקים וההכרה בהפרשה להפסדי אשראי ב-day 2 דומות לאלו של IFRS 9 אך כוללות פערים מסוימים. כך מציין ASC 805-20-30-4A:

For acquired financial assets that are not purchased financial assets with credit deterioration, the acquirer shall record the purchased financial assets at the acquisition-date fair value. Additionally, for these financial assets within the scope of Topic 326, an allowance shall be recorded with a corresponding charge to credit loss expense as of the reporting date.

בהקשר זה, מרחיב ה-US Business combinations guide של PwC (מפברואר 2023) כדלהלן:

2.5.2 Valuation allowances (business combinations) after ASU 2016-13

As described in ASC 805-20-30-40, separate valuation allowances are not recognized for acquired non-financial assets that are measured at fair value, as any uncertainties about future cash flows are included in their fair value measurement.

The accounting for acquired financial assets within the scope of ASC 326 will depend on whether the financial assets are considered purchased with credit deterioration. Purchased financial assets without credit deterioration will be recorded at their acquisition date fair value. The fair value of short-term trade receivables generally incorporates only the time value of money and the customers' credit risk. In certain situations, the fair value of acquired short-term trade receivables may approximate their carrying value if the receivables are short term in nature and customer credit risk is not significant in the context of their short-term nature. **Additionally, consistent with ASC 805-20-30-4A, an allowance is recorded with a corresponding charge to credit loss expense in the reporting period in which the acquisition occurs for financial assets in the scope of ASC 326-20, such as receivables,** net investments in leases, and held-to-maturity debt securities. **Purchased financial assets in the scope of ASC 326 with credit deterioration are not recognized at fair value.** They are an exception to the measurement principle in ASC 805. **Instead, as described in ASC 805-20-30-4B, the acquirer will first determine the fair value of the financial asset as of the acquisition date and then will recognize an allowance calculated in accordance with ASC 326 with a corresponding increase to the cost basis of the financial asset as of the acquisition date.**

[ההדגשות אינן במקור]

כלומר, ככל שיישמו כללי ה-US GAAP לטיפול בצירוף העסקים במקרה דנן - בדומה לטיפול במסגרת IFRS 3 בשילוב עם IFRS 9 גם במסגרת ה-US GAAP כאשר נרכש תיק אשראי במסגרת צירוף עסקים:

בשלב ראשון, במסגרת הקצאת תמורת הרכישה ומדידת המוניטין יימדד תיק האשראי כולו בשווי הוגן ללא הכרה בהפרשה להפסדי אשראי.

בשלב שני, יש לחלק את תיק האשראי הקיים במועד צירוף העסקים לשני מרכיבים:

1. חובות פגומים במועד הרכישה
לגבי חובות אלו תוכר הפרשה להפסדי אשראי חזויים במועד הרכישה כנגד הערך בספרים של אותם נכסים (הצגה ברוטו) ללא השפעה על הרווח והפסד במועד הרכישה, וכל שינוי אומדן עתידי בהפרשה ייזקף לרווח והפסד.

2. יתרת תיק האשראי הקיים במועד הרכישה
לגבי יתרת תיק האשראי הקיים במועד הרכישה תידרש מדידת הפרשה להפסדי אשראי ב-2 day כנגד רווח והפסד. ההפרשה האמורה תימדד בהתאם למודל ה-CECL.

ה. דיון בחלופות השונות לטיפול בסוגיה הנדונה:

המקרה הנדון במסגרת פנייה מקדמית זו הינו **מקרה ייחודי של מיטב ידיעת החברה אין לו תקדימים**.

בנוסף, כאמור לעיל, תקני ה-IFRS, כללי ה-US GAAP, תקנות ניירות ערך והוראות סגל הרשות אינם דנים באופן הטיפול הראוי כאשר מבוצע צירוף עסקים שבמסגרתו עסק המדווח לפי מסגרת תקינה אחת (במקרה דנן – IFRS) רוכש עסק אחר אשר ימשיך לדווח במסגרת הדוחות הכספיים המאוחדים בהתאם למסגרת תקינה אחרת (במקרה דנן – US GAAP).

לאור זאת לסוגיה הנדונה בפנייה זו אין מסגרת חשבונאית או דיווחית סדורה ומפורטת אשר עשויה לספק לה מענה. אשר על כן החליטה החברה לפנות בעניין זה לסגל הרשות ולהציג חלופות טיפול העולות בקנה אחד עם תכלית תקנה 2(1).

בהיעדר מסגרת חשבונאית או דיווחית מחייבת וברורה ביחס למקרה הנדון, מבקשת החברה לבחון חלופות לטיפול החשבונאי שישוםם לגבי ההפרשה להפסדי אשראי ב-2 day.

להבנת החברה, חלופות יישום שיביאו להכרה בהפסד מיד לאחר צירוף העסקים (עקב הכרה בהפרשה להפסדי אשראי ב-2 day כנגד רווח והפסד), **יביאו לעיוות בדיווח הכספי של החברה**, בפרט מאחר שמדובר בעסקה לרכישת תיק אשראי בסכום גבוה מאוד, שהינה **חד פעמית במהותה ואינה חלק מההתפתחות הטבעית של תיק האשראי של החברה**. כפי שצוין קודם לכן, גופי התקינה החשבונאית מודעים לעיוות האמור ומכירים בכך שאינו הגיוני ומביא ל"רישום כפול" (double counting) של הפרשה.

בנוסף, להבנת החברה, חלופות יישום מעין אלה הינן **פחות רלוונטיות** למשתמשים בדוחות הכספיים מחלופות שאינן מביאות להכרה בהפסד מידי כאמור. זאת ועוד, לדעת החברה, לאור החסך במסגרת חשבונאית או דיווחית סדורה לטיפול בנושא – מן הראוי שתועדף חלופה שאינה מביאה לעיוות וחוסר רלוונטיות גם אם היא אינה עולה בקנה אחד עם המודלים החשבונאיים הקיימים בתקני ה-IFRS וה-US GAAP. בנוסף, יישום חלופות מעין אלה יביא לתוצאה אשר לא תהיה עקבית עם תכלית תקנה 2(1) לפיה החברה תאחד את הנתונים מדוחות ישראל כרט בהתאם להצגת הנתונים המופיעים בדוחות ישראל כרט, אשר כפופה להוראות דיווח רגולטוריות של בנק ישראל אשר גם אוכף ובודק את יישומן בגופים הכפופים אליו.

לאור זאת **מבקשת החברה ליישם את אחת מבין שתי החלופות הבאות המוצגות להלן**. לצד כל חלופה מובאים בתמציתיות נימוקים עיקריים בעד ונגד יישומה:

(1) הפרשה להפסדי אשראי במודל ה-CECL מגולמת בשווי ההוגן של התיק הקיים ומקבלת ביטוי רק בעדכונים עוקבים כנגד רווח והפסד

בגין תיק האשראי הקיים תחושב הפרשה להפסדי אשראי בהתאם למודל ה-CECL של ה-US GAAP (כפי שהיא מחושבת בישראל). בהתאם לחלופה זו, ההפרשה האמורה לא תוכר בנפרד בדוחות הכספיים המאוחדים של החברה אלא תטופל כאילו היא מגולמת כבר במסגרת השווי ההוגן בו הוכר תיק האשראי הקיים במסגרת הקצאת תמורת הרכישה בצירוף העסקים. ככל שיהיו עדכונים עוקבים להפרשה האמורה, הם יזקפו באופן שוטף לרווח והפסד.

לגבי תיק האשראי החדש שיינתן על ידי ישראלכרט לאחר מועד צירוף העסקים יישם כרגיל מודל ה-CECL של ה-US GAAP בהתאם לאופן בו הוא מטופל בספרי ישראלכרט.

נימוקים בעד ונגד חלופה זו:

לדעת החברה, **חלופה זו תספק את המידע הרלוונטי ביותר עבור המשתמשים בדוחות הכספיים**. זאת, למרות שאינה קיימת באופן מלא בהוראות תקני ה-IFRS וה-US GAAP אולם עקרונותיה דומים לאלו המיושמים במסגרת IFRS 9 לגבי רכישת חובות שנמצאים בסטטוס של Credit impaired (ראו פרק ד' לעיל).

חלופה זו לא תביא להכרה בהפסד מיד לאחר צירוף העסקים שכאמור הינה נטולת כל היגיון כלכלי.

חלופה זו רואה בתיק האשראי הקיים הנרכש חלק מהמידע בדוחות הכספיים המאוחדים המתייחס לישראלכרט ומיישמת לגבי קביעת גובה ההפרשה להפסדי אשראי צפויים את הוראות הפיקוח על הבנקים וה-US GAAP עם הסטייה הנוגעת לאי הכרה בפועל בהפרשה לשם מניעת העיוות האמור, והכל תוך הימנעות מ"ניפוח" של יתרת המוניטין במועד ההכרה לראשונה בצירוף העסקים.

חלופה זו תדרוש ניהול נפרד להפרשה להפסדי אשראי בגין תיק האשראי הקיים לעומת זו שתיווצר לגבי תיק האשראי החדש.

(2) הכרה כבר במסגרת ה-PPA בהפרשה להפסדי אשראי, שתחושב במודל ה-CECL, בגין תיק האשראי הקיים, כנגד המוניטין שיוכר בצירוף העסקים

רישום הפרשה להפסדי אשראי בגין תיק האשראי הקיים בישראלכרט כבר במסגרת יישום ה-PPA וזאת כנגד המוניטין שיווצר במסגרת צירוף העסקים. ההפרשה להפסדי אשראי האמורה תחושב בהתאם למודל ה-CECL של ה-US GAAP בהתאם לאופן בו היא רשומה בספרי ישראלכרט. עדכונים עוקבים להפרשה זו יזקפו באופן שוטף לרווח והפסד.

לגבי תיק האשראי החדש שיינתן על ידי ישראלכרט לאחר מועד צירוף העסקים יישם כרגיל מודל ה-CECL של ה-US GAAP בהתאם לאופן בו הוא מטופל בספרי ישראלכרט.

נימוקים בעד ונגד חלופה זו:

חלופה זו תהיה עקבית עם הטיפול החשבונאי שהיה קיים לגבי רכישת תיק אשראי טרם אימוץ IFRS 9 במסגרת תקני ה-IFRS וטרם אימוץ מודל ה-CECL בישראל, במובן זה שהיא לא תביא להכרה בהפסד ברווח והפסד מיד לאחר הרכישה שכאמור הינה נטולת כל היגיון כלכלי.

גם חלופה זו רואה בתיק האשראי הקיים הנרכש חלק מהמידע בדוחות הכספיים המאוחדים המתייחס לישראל כולל ולפיכך מיישמת לגבי מדידת ההפרשה להפסדי אשראי את הוראות הפיקוח על הבנקים המבוססות על ה-US GAAP, בהתאם ליישום הנדרש בתקנה 2(1) לתקנות דוחות שנתיים בנוגע למידע בדוחות הכספיים המתייחס לישראל. אולם, בשונה מהוראות ה-US GAAP בנושא, על מנת למנוע את העיוות הכלכלי שעשוי להיגרם באם תוכר ההפרשה האמורה כנגד רווח והפסד, מוכרת ההפרשה האמורה כנגד מוניטין במסגרת צירוף העסקים. חלופה זאת עקבית עם תקנה 2(1), ועם תכלית התקנה וכן היא תכלול מידע בדוחות החברה אשר נמצא בדוחות ישראל, דוחות המפוקחים על ידי הפיקוח על הבנקים. יודגש כי המפקח על הבנקים בודק ובוחן את אופן יישום כללי החשבונאות ככלל ואת הפרשות לחובות מסופקים בפרט על ידי תאגידים בנקאיים וחברות כרטיסי אשראי.

חלופה זו הינה גם הפרקטית ביותר שכן היא עושה שימוש בסכומי ההפרשה המופיעים כבר בדוחות ישראל, דבר שיקל באופן משמעותי על יישום חשבונאות צירוף העסקים בדוחותיה הכספיים המאוחדים של החברה.

1. בקשת החברה:

החברה מבקשת ליישם את אחת מבין שתי החלופות האמורות לעיל, כאשר לדעת החברה החלופה הראשונה הינה החלופה המועדפת אשר תספק את המידע הרלוונטי ביותר עבור המשתמשים בדוחות הכספיים.

ז. הצהרות החברה:

- החברה מתחייבת להודיע מראש לרשות ניירות ערך על אימוץ עמדה השונה מזו שתבוא לידי ביטוי בתשובת הרשות לפנייה מקדמית זו.
- החברה מודעת לכך כי נוסחן המלא של הפנייה המקדמית ותשובת רשות ניירות ערך תפורסמנה באתר הרשות.
- הניתוח המובא לעיל והחלופה המבוקשת על ידי החברה מקובלים גם על דעת רואי החשבון המבקרים של החברה.

נשמח לקבל את הסכמתכם מראש (pre-ruling) ליישום החלופה המבוקשת על ידי החברה.
אנו עומדים לרשותכם בכל עת למתן הסברים נוספים ככל שיידרשו.

בכבוד רב,

הראל השקעות בביטוח

ושירותים פיננסים בע"מ

העתק:

סומך חייקין רואי חשבון